

กฎหมายการขนส่ง

Transport Law

ตามหลักสูตรสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาเชี่ยวชาญสูง พุทธศักราช 2546 (เพิ่มเติม พ.ศ. 2548)
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์

รหัสวิชา 3214-2009

**กฎหมายการขนส่ง
(Transport Law)**

ตามหลักสูตรสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 (เพิ่มเติม พ.ศ. 2548)
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์
จำนวน 3 หน่วยกิต

ผู้เขียน : ดร. คำนาณ อภิปรัชญาสกุล FCILT,ESlog, SCORMaster, CPIM

จัดพิมพ์โดย

บริษัท โฟกัสเมดิเอ แอปบอร์ด พับลิชชิ่ง จำกัด

75 ถนนปัญญาอินทรา แขวงบางซื่อ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร 10510
มือถือ 085-261-551 โทร. 02-1752986-7 โทรสาร. 02-1753499

<http://www.logisticsfocus.net>

ข้อมูลทางบรรณาธิการของหอสมุดแห่งชาติ

กฎหมายการขนส่ง (Transport Law)

ผู้แต่ง ดร.คำนาญ อภิปรัชญาสกุล FCILT.ESLog, SCORMaster, CPIM

จำนวนหน้า 156 หน้า

ISBN : 978-974-280-053-6

ราคา 120 บาท

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2556 จำนวนที่พิมพ์ 1,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2556 จำนวนที่พิมพ์ 1,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2561 จำนวนที่พิมพ์ 1,000 เล่ม

ส่วนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2537

จัดพิมพ์โดย : บริษัท โฟกัสเมเดีย แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด

75 ถนนปัญญาอินทรา แขวงบางซัน เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ 10510

Tel : 02-1752986-7 Fax : 02-1753499

<http://www.logisticsfocus.net>

จำหน่ายโดย : บริษัท ดาวกมลสมัย จำกัด

DKTODAY 15/234 ซอยเลือใหญ่อุทิศ ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทร์เกشم
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

Tel : 0-2930-6215, 0-2541-7375

Fax : 0-2541-7377

E-mail: dktoday@dktoday.net

 : Dktodayonline : dktoday

<http://www.dktoday.net>

ข้อความ ทฤษฎี และรูปภาพประกอบที่ปรากฏนั้งสือเล่มนี้ เป็นข้อมูลที่ผู้เขียนได้รวบรวมจาก
หลายแหล่งตามที่ระบุในบรรณาธิการ ร่วมกับแนวคิดในการประยุกต์ใช้งาน และความคิดเห็นส่วนตัวของ
ผู้เขียนเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางวิชาการมากที่สุด หากผู้จัดจำหน่ายมีหน้าที่รับขนและจัดจำหน่าย
เท่านั้น มิได้มีส่วนรับผิดชอบเกี่ยวกับความผิดด้านกฎหมายลิขสิทธิ์แต่ประการใด ซึ่งบทความ ข้อมูล
หรือรายละเอียดต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบและตราฐานอย่างถ้วนถี่แล้ว
เพื่อให้ได้ความถูกต้อง สมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่ความสามารถจะทำได้ก่อนการพิมพ์เผยแพร่ อย่างไรก็ตาม
ความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นจากการนำบทความ ข้อมูลหรือรายละเอียดที่ปรากฏในหนังสือฉบับนี้ไปใช้
ไม่ว่าจะโดยสาเหตุหรือ ลักษณะใดๆ ก็ตาม หากผู้เขียนและผู้จัดจำหน่ายหนังสือมิได้มีภาระหน้าที่ในการ
รับผิดชอบแต่ประการใดทั้งสิ้น

ลักษณะรายวิชา

1. รหัสและชื่อวิชา

3214-2009 กฎหมายการขนส่ง
(Transport Law)

2. สภาพรายวิชา

วิชาชีพบังคับ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
พุทธศักราช 2546 (เพิ่มเติม พ.ศ. 2548) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ สำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

3. ระดับรายวิชา

ภาคเรียนที่ 5

4. พื้นฐาน

กฎหมายธุรกิจ

5. เวลาที่ศึกษา

เรียนทฤษฎี 3 คาบต่อสัปดาห์ เรียนปฏิบัติ - คาบต่อสัปดาห์
รวมทั้งสิ้น 54 คาบ ตลอดภาคเรียน และรวมเวลาศึกษานอกเวลา
อีก 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

6. หน่วยกิต

3 หน่วยกิต (3-0-3)

7. จุดประสงค์รายวิชา

- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎหมาย ข้อบังคับของ
การขนส่งในรูปแบบต่างๆ
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท ความรับผิดชอบระหว่าง
ผู้ส่งสินค้าผู้สั่งซื้อ ผู้รับขนส่งและบริษัทประกันภัย
- เห็นคุณค่าและความสำคัญเกี่ยวกับกฎหมายการขนส่ง

8. มาตรฐานรายวิชา

- เลือกเข้ากฎหมายการขนส่งในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง
- ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎหมาย ข้อบังคับของการขนส่งในรูปแบบต่างๆ

9. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายกฎหมาย ข้อบังคับของการขนส่งสินค้าและ
บริการทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และอื่นๆ ความรับผิดชอบระหว่าง
ผู้ส่งสินค้า ผู้สั่งซื้อ ผู้รับขนส่ง และบริษัทประกันภัยในความชำรุด
บกพร่อง ภูมายของสินค้าและพัสดุภัณฑ์ ในกรณีปกติและกรณี
วินาศภัยต่างๆ

กิตติกรรมประกาศ

ตำรา กวีหมายการชนส่ง เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนโดยเป็นตำราชุด ประจำวิชา
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี
การผลิตตำราโลจิสติกส์ต้องอาศัยรูปภาพจำนวนมากเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในเชิงเนื้อหา ร่วมกับทฤษฎี
และประสบการณ์ที่แท้จริงของผู้เขียนด้านโลจิสติกส์ ให้สามารถประยุกต์ใช้เพื่อสร้างขีดความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศไทย ตำราเล่มนี้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ถ้า ไม่มีแผ่นดินไทย ที่ให้ผู้เขียนได้เกิดขึ้นมา^{นี้}
ศาสนาที่สอนให้ผู้เขียนเป็นผู้ให้และปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี พระมหากรหัติรย์ไทยทุกพระองค์ที่ท่านทรง
ห่วงใยแผ่นดิน กอบกู้ออกจาก ให้พสกนิกรทุกคนในประเทศไทยมีความสุข พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ที่ทรงประดิษฐ์
อักษรไทยซึ่งเป็นราชฐานของหนังสือไทยที่ใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน ทำให้มีหนังสือไทยในการเขียนตำราครั้งนี้
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่ผู้เขียนได้เกิดภายใต้รั่มโพธิสมภารของท่าน ได้ยึด
แนวทางการปฏิบัติในรูปของระบบเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต และใช้แนวทางราชดำเนินชีวิต
ในการดำเนินชีวิต บรรพบุรุษทุกท่านที่ให้ชีวิต และจิตวิญญาณของการเป็นผู้ให้ ถึงแม้จะเกิดในครอบครัว^{นี้}
ที่ฐานะไม่ดีนัก ประชาชนชาวไทยทุกท่านที่เสียภาษีบำรุงประเทศชาติ ให้มีโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยที่ดี
มีสถาบันการศึกษาให้ศึกษา ทั้งในระดับโรงเรียน และมหาวิทยาลัย คณาจารย์ที่ประสาทความรู้อย่างต่อเนื่อง
ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน หุ้นส่วน พนักงานทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มบริษัท
ที่ให้กำลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ จนสามารถผ่านพ้นวิกฤตได้ เจ้าของตำราทุกเล่มที่ผู้เขียนอ้างอิง
เจ้าของบทความ ตราผลิตภัณฑ์ที่มีในตำรา ซึ่งผู้เขียนให้ใช้ข้อความที่เกี่ยวข้องกับบทความ เนื้อหาตำรา
ตราผลิตภัณฑ์ ที่มีในตำราในการเผยแพร่ ข้าง Kong โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

คำนำ

กฎหมายการขนส่ง เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และหลักสูตรในระดับปริญญาตรี โดยวิชานี้แต่งขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎหมาย ข้อบังคับของการขนส่งในรูปแบบต่างๆ บทบาท ความรับผิดชอบ ระหว่างผู้สั่งสินค้า ผู้สั่งซื้อ ผู้รับขนส่งและบริษัทประกันภัย และเห็นคุณค่าและความสำคัญเกี่ยวกับกฎหมาย การขนส่ง ซึ่งครอบคลุมบบทเรียน 7 บทเรียน โดยมุ่งให้ผู้ศึกษาได้มีความรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในงานโลจิสติกส์ได้

ที่ผ่านมา มีคณาจารย์หลายท่านได้ติดต่อมาที่ผู้เขียนในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์ และคุ้นเคย กับหลักสูตรในวิชาต่างๆ ด้านโลจิสติกส์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และหลักสูตรในระดับ ปริญญาตรี ซึ่งใช้ในการกำหนดลักษณะงานแห่งชาติระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (National Vocational Qualification : NVQ) ของประเทศไทย และประเทศออสเตรเลีย และในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชน ที่เข้าร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้เชี่ยวชาญเป็นนักการศึกษา ซึ่งสมควรอย่างยิ่งที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการศึกษาไทย จึงได้พัฒนา ตำราด้านโลจิสติกส์ และการจัดการซัพพลายเชนโดยสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์สาขา วิชาครบถ้วนทุกรายวิชา

เนื่องจากเป็นการพัฒนาตำราชุดนี้ครั้งแรก ซึ่งผู้เขียนกำลังจัดทำคู่มือผู้สอน และเอกสารการนำเสนอ (Power Point Presentation File) และระบบอบรมอาจารย์ผู้สอน (Logistics Certified Teacher) ถ้าส่วนใด ส่วนหนึ่งของตำราไม่ข้อบกพร่อง และต้องการแนะนำเพิ่มเติม เพื่อให้ปรับปรุงให้เป็นตำราที่ทรงคุณค่า กรุณा ติดต่อมาที่ kumna@logisticsfocus.net ผู้เขียนขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ดร. คำนาณ อกิปรัชญากุล
Ph.D.,FCILT,ESLog,SCORMaster,CPIM

สารบัญ

บทที่ 1 กฎหมายของกฎหมายขนส่ง

● บทนำของกฎหมายขนส่ง	2
● ชนิดสินค้าที่ขน กับกฎหมาย.....,	3
● การแบ่งลักษณะกฎหมายขนส่ง.....	7
● หลักข้อมูลด้านกฎหมาย.....	10

บทที่ 2 เจือปนในการรับขยะและความรับผิดชอบต่อความเสียหายในการขนส่ง

● ข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า.....	14
● ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันแบบใหม่.....	18
● รายละเอียดของข้อกำหนดที่คุ้มครองในกรมธรรม์.....	26
● ชนิดของการประกันภัยรถยนต์.....	28
● ประเภทของกรมธรรม์ และความคุ้มครองของการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ.....	28
● ประกันภัยนาฬิกา.....	30
● การประกันภัยการขนส่งสินค้า.....	33

บทที่ 3 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะ:รับขยะ

● ลักษณะการบริการขนส่ง.....	36
● กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะรับขยะ.....	37
● ข้อตกลงและเงื่อนไขการใช้บริการขนส่ง.....	41
● ลักษณะรับจำนำขนส่ง.....	44

บทที่ 4 กฎหมายการรับขนของทางทะเล

● พระราชบัญญัติ การรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534.....	52
● พระราชบัญญัติ การเปลี่ยนความเสียหายทั่วไป จากภัยนตรายในการเดินเรือ พ.ศ. 2547.....	63

บทที่ 5 กฎหมายการรับขนของทางอากาศ

● การบริการขนส่งสินค้าทางอากาศ.....	70
● เงื่อนไข และนิยามศัพท์ในการขนส่งทางอากาศ.....	72
● กฎหมายการขนส่งอากาศระหว่างประเทศ.....	79
● อนุสัญญาเพื่อการทำให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันซึ่งกฎหมายทั่วไปประจำ.....	81
สำหรับการรับขนระหว่างประเทศทางอากาศ	

บทที่ 6 กฎหมายการขนส่งต่อเนื่องหล่ายรูปแบบ

● หมวด 1 สัญญาขนส่งต่อเนื่องหล่ายรูปแบบ.....	102
● หมวด 2 การควบคุมการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหล่ายรูปแบบ.....	109
● หมวด 3 การระงับข้อพิพาท.....	113
● หมวด 4 บทกำหนดโทษ.....	114
● บทเฉพาะกาล.....	115

บทที่ 7 กฎหมายการขนส่งวัตถุอันตราย

● การขนส่งวัตถุอันตราย.....	118
● พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535.....	120
● ความรับผิดชอบของผู้รับขนส่งวัตถุอันตราย.....	136
● การบริหารจัดการเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตราย.....	136

บรรณานุกรม..... 143

ประวัติผู้เขียน..... 145

บทที่ 1

ภาพรวมของกฎหมายขนส่ง

Transport Law Overview

- บทนำของกฎหมายขนส่ง
- ชนิดสินค้าที่ขน กับกฎหมาย
- การแบ่งลักษณะกฎหมายขนส่ง
- แหล่งข้อมูลด้านกฎหมาย

วัตถุประสงค์เชิงพุทธิกรรม

1. เข้าใจแนวทางการนำกฎหมายขนส่งมาใช้
2. เข้าใจชนิดสินค้าที่ขน
3. เข้าใจแนวทางในการแบ่งลักษณะกฎหมายขนส่ง
4. ทราบแหล่งข้อมูลด้านกฎหมาย

1. บทนำของกฎหมายขนส่ง

ตามที่ได้ศึกษาในวิชากฎหมายธุรกิจ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย หลักกฎหมาย วิธีพิจารณาความในชั้นศาล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา กฎหมายล้มละลาย กฎหมายอาญา กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีรายละเอียด มากมายที่บังคับใช้ในประเทศไทย

ในการการประกอบธุรกิจขนส่ง ต้องทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานของธุรกิจประเภทต่างๆ และองค์ประกอบที่ใช้ในการประกอบธุรกิจได้แก่ การจัดการ การบัญชี การเงิน การตลาด การบริหารงานบุคคล การบริการสำนักงาน ซึ่งครอบคลุมเอกสารทางธุรกิจประเภทต่างๆ แนวทางการประกอบธุรกิจ ปัญหาที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนจรรยาบรรณของธุรกิจ และมีองค์ประกอบที่สำคัญที่ถูกมองข้าม คือกฎหมายขนส่ง ซึ่งก่อนที่จะศึกษาแนวทางการใช้กฎหมายขนส่งต้องศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขนส่ง และ โลจิสติกส์ รวมถึงขอบเขตของโลจิสติกส์ การขนส่งกับกลยุทธ์โลจิสติกส์ การกำหนดกลยุทธ์การขนส่ง ความสำคัญเชิงกลยุทธ์ของการขนส่ง บทบาทหน้าที่ของการขนส่ง และปัญหาของการขนส่ง

ในการขนส่งต้องเข้าใจความหมายของการขนส่งอย่างชัดเจน ทราบธรรมะโดยใช้ที่เกิดจาก การขนส่ง วัตถุประสงค์ของการขนส่ง ประโยชน์ของการขนส่ง ความสำคัญของการขนส่ง การขนส่งกับ การพัฒนาด้านต่างๆ การขนส่งและกิจการสาธารณูปโภค ซึ่งการขนส่งมีลักษณะที่ว่าไป เช่น วงจรชีวิตของ การขนส่ง ขอบเขตและหน้าที่ของการขนส่ง การพัฒนาการขนส่ง ประสิทธิภาพในการขนส่ง และปัจจัยที่สำคัญ สำหรับการขนส่ง

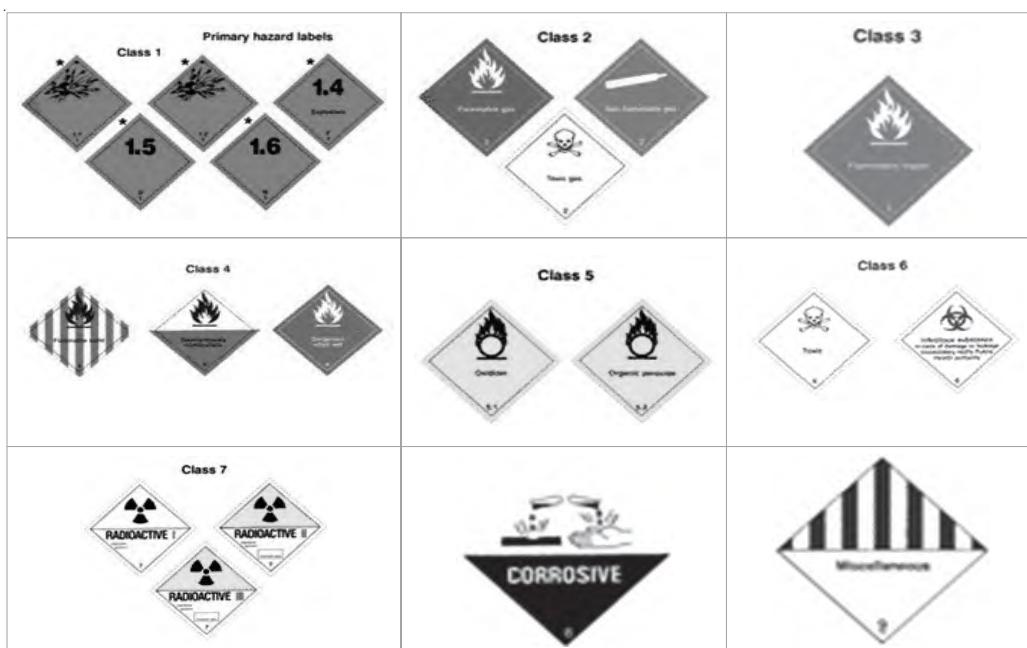
การขนส่งที่ใช้ในคุณภาพรวม ต้องเลือกวิธีการขนส่ง และประเภทของการขนส่งที่ไม่ขัดกับกฎหมาย ปัจจุบันสามารถขนส่งได้ทั้งทางรถยนต์ ทางรถไฟ ทางน้ำ ทางอากาศ และทางท่อ เพื่อส่งผลต่อผลตอบแทน ทางเศรษฐกิจในระดับที่ดีสุด โดยกฎหมายที่ใช้ในการขนส่งจะส่งผลต่อต้นทุน และการตั้งราคาภานุสั่ง จะเน้นการปฏิบัติตามกฎหมายเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานขนส่ง ต้องให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ การบริหารงานขนส่ง ผู้มีหน้าที่ขนส่งต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยมีฝ่ายขนส่งรับผิดชอบ เพื่อให้การ วางแผน การควบคุม การประสานงาน และใช้เทคนิคในการกำหนดเส้นทางขนส่งให้สอดคล้องกับกฎหมาย นั้นหมายถึงต้องมีผู้รับผิดชอบในการบริหารงานขนส่งต้องรับทราบกฎหมายขนส่ง

ฉะนั้นในวิชานี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎหมาย ข้อบังคับของการขนส่งสินค้า และบริการทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และอื่นๆ ความรับผิดชอบระหว่างผู้ส่งสินค้า ผู้สั่งซื้อ ผู้รับขนส่ง และบริษัทประกันภัยในความชำรุดบกพร่อง สูญหายของสินค้าและพัสดุภัณฑ์ ในกรณีปกติและกรณีวินาศัย ต่างๆ

2. ชนิดสินค้ากี๊ขบ ทับกุญเเสบ

การบังคับใช้กฎหมายนักจากจะพิจารณาวิธีการขนส่งแล้วต้องพิจารณาชนิดและลักษณะสินค้า ซึ่งมีลักษณะสินค้าตามรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สินค้าประเภทวัตถุอันตราย หมายถึง วัตถุหรือสิ่งของที่โดยคุณสมบัติของมันเองก่อให้เกิดอันตราย ต่อสุขภาพของมนุษย์ ความปลอดภัย หรือทรัพย์สินได้ การขนส่งทางอากาศทำได้โดยจำกัดปริมาณการบรรจุตามวิธีการบรรจุที่ระบุไว้ในระเบียบปฏิบัติตามด้วยการขนส่งสินค้าอันตราย ซึ่งการจัดประเภทของสินค้าอันตรายถูกกำหนดจากลักษณะของความอันตรายของสารนั้น โดยทั่วไปจะพบเห็นสัญลักษณ์ตามรูปที่ 1.1 โดยติดกับบรรจุภัณฑ์ หรือ Yan พาหนะ ทั้งนี้สามารถแบ่งการแยกประเภทวัตถุอันตรายโดยยึดหลักของ UN Recommendation ออกได้เป็น 9 ประเภท ดังนี้

รูปที่ 1.1 สัญลักษณ์สินค้าประเภทวัตถุอันตราย

Class 1: วัตถุระเบิด วัตถุระเบิด จำแนกออกเป็น 6 ประเภทย่อย ดังนี้

ประเภทย่อย 1.1 สารที่ก่อให้เกิดอันตรายจากการระเบิดอย่างรุนแรง

ประเภทย่อย 1.2 สารที่ก่อให้เกิดอันตรายโดยการกระจายของสะเก็ดเมื่อเกิดการระเบิด

ประเภทย่อย 1.3 สารที่ก่อให้เกิดอันตรายจากเพลิงไหม้และตามด้วยการระเบิด

ประเภทย่อย 1.4 สารที่การระเบิดไม่มีการกระจายของสะเก็ด ผลของการระเบิดจำกัดเฉพาะในพื้นที่

ประเภทย่อย 1.5 สารที่ไม่ไวต่อการระเบิด แต่เมื่อเกิดการระเบิดจะเกิดอันตรายอย่างรุนแรง

ประเภทย่อย 1.6 สารที่เจือยต่อการระเบิด ซึ่งผลจากการระเบิดไม่รุนแรง

Class 2: ก๊าซอัด จำแนกออกเป็น 3 ชนิด คือ ก๊าซไวไฟ ก๊าซไม่ไวไฟ และก๊าซพิษ เป็นสารที่มีอุณหภูมิ 50°C มีความดันไม่มากกว่า 300 kPa หรือ มีสภาพเป็นก๊าซโดยสมบูรณ์ที่อุณหภูมิ 20°C ที่ความดันปกติ 101.3 kPa ก๊าซที่ทำการขนส่งนั้นอยู่ในลักษณะต่างๆ คืออัดก๊าซในสภาพของเหลว ก๊าซที่เป็นของเหลวภายใต้การควบคุมอุณหภูมิต่ำ ก๊าซในสารละลาย และแบ่งตามอัตราป्र้อมภูมิของก๊าซ ออกเป็น 3 ประเภทย่อย ดังนี้

ประเภทย่อย 2.1 ก๊าซไวไฟ หมายถึง ก๊าซที่ความดันปกติ 101.3 kPa และอุณหภูมิ 20°C เมื่อผสมกับอากาศ สามารถจุดประกายที่ความเข้มข้น 13% หรือต่ำกว่าโดยปริมาตร

ประเภทย่อย 2.2 ก๊าซไวไฟและไม่เป็นพิษ หมายถึงก๊าซที่ทำ การขนส่งที่ความดัน ไม่น้อยกว่า 280 kpa ที่อุณหภูมิ 20°C หรือในสภาพเป็นของเหลวที่อุณหภูมิต่ำ และสามารถทำ ให้หายใจไม่สะดวก เนื่องจาก ก๊าชเหล่านี้จะทำ ให้ออกซิเจนเจือจางลง หรือแทนที่ออกซิเจน ที่อยู่ในอากาศ เป็นออกซิไดร์ส เมื่อสัมผัส กับออกซิเจนทำ ให้เกิด หรือช่วยให้เกิด การเผาไหม้สุดอันตรายได้

ประเภทย่อย 2.3 ก๊าซที่มีคุณสมบัติเป็นที่ทราบโดยทั่วไปน่าเป็นพิษหรือกัดกร่อน

Class 3: ของเหลวไวไฟ เป็นของเหลวหรือของเหลวผสมที่มีสารที่ปกติเป็นของแข็งละลายอยู่ หรือของเหลวที่มี สารแขวนลอย ผสม ซึ่งมีจุดควบไฟ ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 60.5°C โดยวิธีการทดสอบ open- cup นอกจากนี้ วัตถุอันตรายในประเภทนี้ ยังหมายถึง ของเหลวซึ่งในการขนส่ง ต้องมีอุณหภูมิมากกว่า หรือเท่ากับ จุดควบไฟของของเหลวนั้น หรือสารซึ่งขนส่ง จำเป็นต้องอยู่ในสภาพของของเหลว จะมีอุณหภูมิของสาร ที่สามารถติดไฟได้

Class 4: ของแข็งไวไฟ เป็นสารที่เกิดการลุกไหม้ได้เอง สารที่ให้ก๊าซไวไฟ เมื่อผสมกับน้ำ วัตถุอันตรายประเภทนี้แบ่งออก เป็น 3 ประเภทย่อย

ประเภทย่อย 4.1 ของแข็งไวไฟ ในระหว่างการขนส่ง สามารถที่เผาไหม้ได้ง่าย และอาจลุกไหม้ขึ้น ได้จากการเสียดสี สารหรือสารข้างเคียงที่มีความเสี่ยง ต่อการเกิดปฏิกิริยา ที่คาดความร้อนออกมาได้ง่าย

ประเภทย่อย 4.2 สารที่มีความเสี่ยงต่อการลุกไหม้ได้เอง ภายใต้สภาวะปกติ ในระหว่างการขนส่ง หรือสารที่สัมผัสกับอากาศแล้ว จะมีอุณหภูมิสูงขึ้น เป็นสาเหตุของการติดไฟได้

ประเภทย่อย 4.3 สารที่ให้ก๊าซไวไฟเมื่อสัมผัสกับน้ำ เมื่อสารทำปฏิกิริยากับน้ำ เกิดการลุกไหม้

Class 5: สารออกซิไดส์และสารอินทรีย์เปอร์ออกไซด์ จำแนกออกเป็น 2 ประเภทย่อย ดังนี้

ประเภทย่อย 5.1 สารออกซิไดส์ซึ่งจะช่วยให้สารอินทรีย์ติดไฟได้โดยการปล่อยออกซิเจน

ประเภทย่อย 5.2 สารอินทรีย์เปอร์ออกไซด์ ที่มีโครงสร้างออกซิเจน 2 อะตอม สารอินทรีย์เปอร์ออกไซด์ เหล่านี้เสถียร เมื่อถูกความร้อน การแตกสลายที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจาก มีการปล่อยความร้อน ออกมา ซึ่งสามารถลุกไหม้ได้เมื่อได้รับความร้อนหรือการเสียดสี

Class 6: สารพิษและสารเชื้อโรค จำแนกออกเป็น 2 ประเภทย่อย ดังนี้

ประเภทย่อย 6.1 สารพิษ เป็นอันตรายต่อชีวิต หรือบาดเจ็บร้ายแรง หรือเป็นอันตรายสุขภาพ ของมนุษย์ ซึ่งอาจเข้าสู่ร่างกาย ได้โดยการกลืน จากการสัมผัสทางผิวหนัง

ประเภทย่อย 6.2 จุลินทรีย์ หรือสารแพร่เชื้อได้ หมายถึงสารที่มีส่วนประกอบของเชื้อโรค หรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรคที่ทำให้เกิดโรคกับมนุษย์และสัตว์

Class 7: สารกัมมันตรังสี วัตถุที่มีนิวเคลียร์ ที่เปล่งกัมมันตรังสี ซึ่งความเข้มข้นของกัมมันตรังสี และค่ากัมมันตรภาคพังสีอย่างปลอดภัย

Class 8: สารกัดกร่อน หมายถึงสารซึ่งโดยปฏิกริยาเคมี จะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง เมื่อสัมผัสกับเนื้อเยื่อของสิ่งมีชีวิต หรือในกรณีเกิดการร้าวไหล จะเกิดการเสียหายต่อวัตถุ หรือแม้กระทั่งทำลายสินค้าอื่นๆ หรือพานะที่ใช้ขนส่ง สารพากนี้อาจทำให้เกิดอันตรายชนิดนี้ได้ด้วย

Class 9: สารและสิ่งของอันตรายเบ็ดเตล็ด หมายถึง สารหรือสิ่งของที่ไม่ถูกจัดไว้ในประเภทอื่นๆ แต่จากประสบการณ์ในการขนส่ง หรือสิ่งของนี้ แสดงให้เห็นถึง ความเสถียรในการเกิดอันตรายขึ้นได้ สารหรือสิ่งของที่จัดอยู่ในประเภทนี้ หมายรวมถึงสารหรือสิ่งของที่ต้องมีการควบคุมอุณหภูมิ ระหว่างการขนส่ง โดยอุณหภูมิที่ต้องควบคุมนี้สูงกว่าหรือเท่ากับ 100°C ในสภาพที่เป็นของเหลวหรือที่ 240°C ในสภาพที่เป็นของแข็ง

ในการรับขนส่งสินค้าอันตรายผู้ส่งจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในระเบียบ ว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตราย และจะต้องแจ้งรายละเอียดของสินค้านั้นไว้ในสำแดงสินค้าอันตรายด้วย

2.2 สินค้าแตกหักง่าย สินค้าแตกหักง่ายหมายถึงสินค้าที่มีลักษณะบอบบาง เปราะ หรือแตกหักได้ย้ายง่าย หากเกิดการกระแทก กระแทก ถูกทับ หรือตกในระหว่างที่ทำการขนส่ง ได้แก่ เครื่องแก้วเครื่องปั้นดินเผา เครื่องลายคราม เป็นต้น การขนส่งจะต้องบรรจุในหีบห่อที่แข็งแรง เช่น ลังไม้ และควรเป็นหีบท่อใหม่ หากเคยใช้แล้วต้องอยู่ในสภาพดีที่แข็งแรง ภายในมีวัสดุกันกระเทือนอย่างเหมาะสม ภาชนะบรรจุ ของเหลว ที่ทำการวัดดูดแตกหักง่าย เช่น แก้ว จะต้องใช้วัสดุกันการกระแทก ที่สามารถดูดซับของเหลวได้หมด ในการนี้ที่เกิดการแตกหัก หีบท่อของสินค้าแตกหักง่ายจะต้องติดป้าย "ของแตกหักง่าย" และป้าย "ต้องห้ามลูกศร"

2.3 สินค้าน้ำหนักมากและสินค้าขนาดใหญ่ (HEA / BIG) สินค้าน้ำหนักหมายถึงสินค้าที่มีน้ำหนักตั้งแต่ 150 กิโลกรัมขึ้นไปต่อหอนึ่งหีบท่อสินค้าขนาดใหญ่ หมายถึงสินค้าที่มีขนาดกว้างหรือยาวเกินขนาดของแผ่นบรรทุกสินค้า หรือมีขนาดที่ยกต่อการจัดบรรจุทุก สินค้าน้ำหนักมากและสินค้าขนาดใหญ่จะต้องได้รับการยืนยันการทำสำรองระหว่างบรรทุกก่อนการรับขนส่งทุกครั้ง

2.4 ศพมนุษย์ (HUM) การรับขนส่งศพมนุษย์จะต้องมีเอกสาร "ใบมรณบัตร" ประกอบการขนส่งศพ จะต้องบรรจุอยู่ในกล่องที่แข็งแรงและมีจับยึด ภายใต้มาตรฐานคุณด้วยฝ้าใบ ส่วนอ้อจะ จะต้องใส่มาบนรูที่ไม่แตกง่ายมีวัสดุกันกระแทกและจะต้องมีเอกสาร "ใบผลบันกิจ" แนบมาด้วย

2.5 สัตว์มีชีวิต (AVI) การรับขนส่งสัตว์มีชีวิตจะต้องเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการขนส่งสัตว์มีชีวิต ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

1. ลูกภาพของสัตว์จะต้องไม่ป่วยหรือเป็นโรค ต้องได้รับการดูแลระหว่างการขนส่งเป็นอย่างดี และห้ามรับขนส่งสัตว์ที่กำลังท้องแก่

2. กรณีที่ใช้ขนส่งสัตว์ต้องเหมาะสมกับชนิดของสัตวนั้นๆ ต้องสะอาดและกันน้ำ วัวชีม ตลอดจนง่ายต่อการขนถ่ายพร้อมทั้งติดป้าย "สัตว์มีชีวิต"

3. อาหารที่นำมาเพื่อเลี้ยงดูสัตว์จะต้องรวมอยู่ในน้ำหนักที่ใช้คิดค่าระหว่างสินค้า

4. การขนส่งสัตว์มีชีวิตจะต้องมีการทำสำรองระหว่างบรรทุกไว้ล่วงหน้า ตลอดเส้นทางบิน

5. สัตว์มีชีวิตจะนำรวมกับสินค้าอื่นๆ ภายใต้ใบตราสั่งสินค้าชุดเดียวกันไม่ได้

6. การขนส่งสัตว์มีชีวิตจะต้องมี "ใบตรวจสุขภาพสัตว์" "ใบสำแดงสัตว์มีชีวิต" และใบอนุญาตอื่นๆ สำหรับสัตว์บางประเภทตามที่ระบุไว้ในระเบียบว่าด้วยการขนส่งสัตว์ มีชีวิต

2.6 วัตถุที่มีลักษณะเป็นแม่เหล็ก (MAG) สินค้าแม่เหล็กหมายถึงสินค้าที่มีคุณสมบัติสามารถเกิดสนามแม่เหล็กซึ่งมีผลต่อระบบนำทางของเครื่องบิน เช่น เฮิมทิส เรดาาร์ โดยหีบท่อของสินค้าแม่เหล็กจะต้องติดป้าย "สินค้าแม่เหล็ก" ด้วย

2.7 สินค้าของสุดหรือที่เสียง่าย (PER) สินค้าของสุดเสียง่าย หมายถึงสินค้าที่ง่ายต่อการเน่าเสีย หรือบูดเน่าได้ง่าย เช่น ผลิตภัณฑ์จากนม เนื้อสัตว์ ปลาสด พืช ผักและผลไม้ เป็นต้น การรับขนส่งสินค้าประเภทนี้จะต้องมีการเตรียมการ ล่วงหน้าและมีการทำสำรองระหว่างบรรทุกตลอดเส้นทางบินแต่ละเที่ยวห่อของสินค้าของสุดเสียง่าย จะต้องติดป้าย "ของสุดเสียง่าย" และป้าย "ต้องตามลูกศร"

2.8 สินค้ามีค่า (VAL) สินค้ามีค่าหมายถึงสินค้าดังต่อไปนี้

1. สินค้าที่มีการประเมินราคาเพื่อการขนส่งเกิน 1000 ดอลลาร์สหรัฐต่อน้ำหนัก gramm 1 กิโลกรัม
2. ทองคำหรือทองคำขาว ทั้งที่หลอมแล้วหรือยังไม่ได้หลอม ในรูปแบบต่างๆ
3. ชนบัตร, ตัวเงิน, เซ็คเดินทาง, ใบหุ้น, ใบถูก, ดวงตราไปรษณีย์และบัตรเครดิต
4. อัญมณีมีค่า ได้แก่ เพชร, ทับทิม, มรกต, พลอยไพลิน, มุกดา, ไเย่มุกและไเย่เมฆลีเย่ย
5. เครื่องประดับที่ทำด้วยอัญมณีมีค่า
6. เครื่องประดับ และนาฬิกาข้อมือที่ทำจากเงิน, ทองคำ หรือทองคำขาว

การรับสินค้ามีค่าต้องมีการควบคุมดูแลการขนส่งอย่างรัดกุมปลอดภัยในทุกขั้นตอนและต้องมีการทำสำรองระหว่างบรรทุกตลอดเส้นทางบินไม่ควรมีจุดเปลี่ยนเครื่องหรือถ้ามีก็ให้น้อยที่สุดและหีบห่อของสินค้ามีค่าต้องมั่นคงแข็งแรง

2.9 สินค้าที่เสียงต่อการสูญหาย (VUN) สินค้าที่เสียงต่อการสูญหาย หมายถึงสินค้าที่ไม่เข้าข่ายสินค้ามีค่า แต่มีลักษณะ และขนาดที่ เอื้ออำนวยหรือมีราคาจุจุใจให้เกิดการลักขโมย หยอดน้ำได้ง่าย ได้แก่กล้องถ่ายรูป นาฬิกาข้อมือ เครื่องคิดเลข เป็นต้น

2.10 สินค้าที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบ (WET) สินค้าที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบต้องมีการบรรจุหีบห่อและการจัดบรรทุกอย่างระมัดระวังเป็นพิเศษ เพื่อป้องกันน้ำรั่วซึมออกมากทำให้สินค้าอื่นเสียหาย หรือกัดกร่อน อุปกรณ์บรรทุกสินค้า และห้องบรรทุกสินค้าภายในห้องเครื่องบิน ให้เกิดความเสียหายได้ โดยเฉพาะสินค้าที่มีองค์ประกอบของน้ำ เช่น หรือเป็นน้ำที่ออกมากจากลินค้าประเภทอาหารทะเล หีบห่อของสินค้าประเภทนี้ จึงต้องกันน้ำรั่วซึมได้เป็นอย่างดี ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้กล่องโฟม

